

Verf. Quod si deserta.

- 28 Si causa nullitatis accessoriè cum appellatione ad superiorem devolvatur, hac deserta, de illa amplius cognitio haberi nequit in ea instantia. Scaccia quæst. 15. num. 105. & quæst. 17. limit. 2. num. 130. Mynfinger. observat. 77. cent. 2. Tusch. d. concl. 394. num. 18. Vant. sup. tit. quoties, & intr. quod temp. num. 8. verf. Quidquid tamen. Idem juris est de renunciatione. Scacc. d. num. 130. quod limitatur si notoria sit nullitas, quæ post desertam appellationem prosequi poterit. Cancr. variar. part. 2. cap. 15. num. 94. Similiter deserta appellatione, antequam super illa pronunciatur, licebit iudici de nullitate cognoscere, si adversarius non opposuerit; nam & causam ipsius appellationis permittitur decidere. Azeved. in l. 5. num. 128. tit. 18. lib. 4. Recop. Iudex tamen ubi notoriè constat de desertione, potest ex officio eam declarare. Marant. de ordin. iudicior. part. 6. act. 2. de appellat. num. 409. qui à num. 410. plenè tradit, ac docet quando appellatio deserta censetur.
- 29 Licet appellationis desertio non audiatur, si eam repetere intendat, nihilominus agere poterit de nullitate in eadem appellatione incidenter inclusa. Tusch. lit. A. concl. 394. num. 18.

Verf. Verùm ubi nullitas.

- 30 Quoties nullitas æquè principaliter cum appellatione proponitur, etsi hæc desertione, vel renunciatione extinguatur, iudicium illius iure peragitur, & hoc discrimen inter nullitatem principaliter, ac incidenter intentatam, observant omnes laudati supra, num. 28. Sub qua distinctione est accipiendum quod docuit Azeved. in l. 2. num. 20. tit. 17. lib. 4. Recop. scilicet perempta appellationis instantiâ, nullitatis quoque perire.
- 31 Quis iudex de nullitate cognoscat, tradidit Vant. tit. coram quo possit, &c. De desertione appellationis placet, ut iudex à quo super illa valeat pronunciare, aut pronunciatione prætermissa, ad sententiæ executionem procedere: quod ita verum est, nisi pars coram superiora comparuerit; tunc enim apud ipsum de desertione agendum, nec se intrmittere inferiori licebit. Marant. sup. n. 200. Azeved. in l. 2. num. 40. tit. 18. lib. Recop.

SUMMARIUM.

- 1 Nullitatis exceptio quando sententia executionem impediatur.
- 2 Non suspendit executionem trium sententiarum conformium.
- 3 In Cancellariis Hispania executionis sententia revisionis non suspenditur, objecta nullitate, nisi procedat à defectu primæ citationis, & num. 26.
- 4 Idem erit cum prima sententia de iure executioni tradi debet.
- 5 Limitatur decisio Clementina 1. de sent. & re iudic. & conclusio postea supra, num. 2. ut non procedat si nullitas notoriè appareat ex actis.
- 6 Item si probetur in continenti.
- 7 Item in penis corporalibus, aut si alias retractari non possit executione.
- 8 In criminalibus locum habet præfata constitutio, si poena solum pecuniaria imponatur.

- 9 Tres sententiæ conformes censentur, etsi non continuo pronuntientur, & aliqua interponatur diversa.
- 10 Decisio dictæ Clementina 1. procedit tam in sententiis dissimilibus, quam interlocutoriis.
- 11 Non procedit quoad tertium, qui de nullitate dicere non vetatur.
- 12 Nullitas ex defectu jurisdictionis suspendit executionem triplicis sententia conformis.
- 13 Quamvis statuat, ne exceptio nullitatis audiri possit, semper intelligitur excepta quæ oritur ex jurisdictionis defectu.
- 14 Iure nostro Regio intra sexaginta dies nullitas opponi debet; sed si iudex termino præterito admitterit agentem, de ea pronunciare debet.
- 15 Jurans se non dicturum de nullitate, licet opponit ex defectu jurisdictionis procedentem.
- 16 Explanatur axioma. Temporalia ad agendum, sunt perpetua ad excipiendum, ne obstat traditis num. 14. & num. 17.
- 18 Exceptio nullitatis, quia sententia prolata fuit per iudicem, cujus jurisdictionis erat impedita, non suspendit trium sententiarum conformium executionem: secus si pronuncietur à nullam habente jurisdictionem.
- 19 Sententiâ prolata per delegatum ex rescripto ab excommunicato imperato, exceptio nullitatis opponi potest contra tres sententiæ conformes, ut executione differatur.
- 20 Si duplex sententia conformis existat, & à posteriori appellatio deserta declaratur, non sunt tres sententiæ conformes.
- 21 Quid si due sententiæ conformes nulla declarentur, & ab hac declaratione sit provocatum, iudexque revocet sententiâ declaratoriam nullitatis, an sint tres sententiæ conformes.
- 22 Si sententiâ nullam iudex superior confirmet, non erit duplex sententia, sed pro unica reputabitur.
- 23 Ad conformitatem sententiarum non exigitur, ut una aliâ confirmetur.
- 24 Si ultima sententia quoad principale præcedentes confirmet cum aliquo novo gravamine, an suspendatur executio opposita nullitatis exceptione.
- 25 Quid si tertius iudex confirmans duas sententiæ conformes, absolvat à fructuum restitutione, de quibus anteriores iudices nihil decreverunt, solum de re petita reddenda iudicantes.
- 26 In Cancellariis nostris supplicatio admittitur à sententiâ revisionis quoad novum gravamen.
- 27 Ubi nulla expensarum in sententia sit mentio, an damnatus ab eis censetur absolutus, remissivè. Si iudex tertius expensarum faciat condemnationem pro instantibus antecedentibus, in quibus fuerat ommissa, licebit damnato provocare, ibid.
- 28 Non sunt sententiæ conformes, si in quantitate discordent: quod declaratur, & num. 29.
- 30 Petita in integrum restitutione, an sententiæ executione suspendatur, ubi scilicet tres conformes præcesserunt.
- 31 Sententia Principis executionem non remoratur postulata in integrum restitutio.
- 32 Clericus triplici conformi sententia damnatus numquid gaudebit privilegio capitis Odoardus, de solut.
- 33 Ubi ex lege non appellatur à sententiis duabus conformibus, utrum de nullitate dicere permittatur juxta Clementinam 1. de re iudic. & num. 34.
- 34 A sententia Principis non appellatur, sed de nullitate dicere licet.

CAPUT

CAPUT XXV.

Ad Num. 2.

1 Executionem sententiæ non remoratur nullitatis exceptio, nisi summarie de ea constare possit, sive ex actis ipsis, sive ex probationibus in continenti oblatis. Tusch. Practic. conclus. lit. N. concl. 135. num. 5. Cancr. variar. part. 3. cap. 18. num. 25. Scaccia de appellat. q. 19. remed. 1. concl. 5. num. 1. & 23. Azeved. in l. 1. num. 9. tit. 2. lib. 4. Recop. Salgad. de Reg. protect. part. 3. cap. 3. n. 51. & part. 4. cap. 3. num. 232. Argel. de acquir. possess. quæst. 2. art. 1. num. 69. Mascard. de probat. conclus. 686. num. 1. Amat. variar. resol. 81. num. 10. Bossius de nullit. advers. sentent. num. 4. Lancellot. de attentat. cap. 17. n. 93. Trentacinq. variar. lib. 2. tit. de exequut. rei iudic. ex num. 1. & 10. quam conclusionem fusè ampliavit, & restringunt Scaccia d. conclus. 5. per tot. Lancellot. à num. 95. Trentacinq. à num. 11. Tunc verò censetur summarie, ac in continenti probata nullitatis exceptio, cum nec juris solemnitate, nec prolixum tractatum defiderat. Lancellot. num. 111. at rectius id iudicis arbitrio relinquit Menoch. de arbitrar. lib. 2. cas. 9. num. 5. Scacc. sup. concl. 4. à num. 65.

Ad Num. 1.

2 Nullitatis exceptio non impedit executionem trium sententiarum conformium. Menoch. sup. num. 1. Petr. Barbosa in l. Peremptorium, num. 51. de iudic. Ant. Gab. commun. lib. 2. tit. de exequut. rei iudic. concl. 1. ex num. 1. Guazzin. de defens. reor. defens. 37. cap. 4. num. 1. Azeved. num. 95. Salgad. part. 3. cap. 9. num. 22. Mascard. num. 3. Pichard. manduct. ad præx. part. 4. s. 3. num. 5. Gratian. disceptat. cap. 42. n. 1. Cevall. comm. cont. comm. quæst. 808. num. 98. Aug. Barbosa collect. Clem. 1. num. 2. de re iudic. Molin. de just. & jur. tract. 2. disput. 571. num. 23. Trentac. num. 3. & prænotavi supra, cap. 15. num. 52.

Ibi: Sic lege regia sancitum.

3 Post revisionem causæ in nostris Supremis Prætoris non licet superato nullitatis exceptionem objicere, ut sententiæ executionem suspendat, etsi notoria sit, ex actis patens, ex jurisdictionis defectu, vel undecunque proveniens, l. 4. & 11. tit. 17. lib. 4. Recop. excipitur tamen si prima citatio fuerit prætermissa. Azeved. in d. l. 4. num. 1. Guttier. practic. lib. 1. quæst. 69. num. 10. Cur. Philipp. part. 4. s. 5. num. 10.

Ibi: Sed in eo casu.

4 Quoties sententia per Prætorii supremi iudices prolata ante revisam causam executioni mandari debet, nullitatis oppositio id minime impedit, ut expressim cavetur eadem lege quarta, quam condidit Philippus II. anno 1565. ut observat ibi Azeved. num. 5. Cur. Philip. ubi proximè. Prima verò, aut secunda supplicatione pendente, si de nullitate excipitur, in definitivam reservatur, d. l. 4. s. 1. ubi Azeved. num. 12. & in l. 1. num. 97. tit. 21. lib. 4. Recop. Pichard. dict. part. 4. s. 17. num. 5.

D. de Faria Covar. Enucl.

U 2

Verf.

Decisio Clementinæ I. de sent. & re iudic. de qua supra, num. 2. suis subicitur restrictionibus. In primis executio trium sententiarum conformium impeditur exceptione nullitatis notoria, quæ constat ex actis. Tusch. lit. C. concl. 374. num. 2. Petr. Barbosa sup. n. 52. Marefcot. variar. lib. 2. cap. 121. num. 38. Gratian. num. 2. Ant. Gab. num. 6. verf. Contrarium, Scacc. num. 23. Mascard. num. 5. Aug. Barbosa num. 4. Guttier. n. 6. Salgad. part. 4. cap. 3. num. 233. Guaz. n. 2. Azeved. in d. l. 1. num. 93. & in l. 2. num. 34. tit. 17. lib. 4. Recop.

Ibi: Ex quibus ut propriè.

6 Omnes ferè prælaudati, ac plures alii in ea sunt opinione, ut ad impediendam ejusmodi executionem sit satis, quod nullitas incontinenti probetur, etsi ex actis non appareat, ut expressit Argel. sup. num. 74. At probationem non fore impedimento, quanquam in continenti offeratur, ut executio non sortiat effectum, tenent Salgad. part. 3. cap. 16. num. 26. Mascard. Scacc. Azeved. Guttier. uterque Barbosa ubi proximè, Guaz. cum aliis num. 6. verf. Bene verum est, qui solum nullitatis ex actis notoria meminerunt. Idem Scacc. concl. 4. num. 71.

Verf. Secundo constat.

7 Subsequitur alia limitatio, etenim si executio retractari non possit, velut in penis corporalibus, superfedendum erit objecta nullitatis exceptione, nisi fraudulentè opponatur. Bossius de rit. de nullit. advers. sent. num. 10. Guaz. n. 3. Scacc. quæst. 19. remed. 1. concl. 4. num. 76. Lancellot. d. cap. 17. num. 98. Cancr. sup. part. 3. cap. 18. num. 25. Cevall. quæst. 808. Trentacinq. variar. lib. 2. tit. de exequut. rei iudic. resol. 1. num. 7. Guttier. de juram. confirm. part. 2. cap. 17. num. 33.

Ad Num. 3.

8 In criminalibus etiam locum obtinet dispositio dictæ Clementinæ 1. si poena pecuniaria, vel alia retractabilis imponatur, de quo agit Guazz. d. defens. 37. cap. 4. Idem juris videtur, si damnum inferendum difficile, aut non in totum queat resciri, ex præmissis supra, cap. prox. num. 2. quia suspendatur executio.

Verf. Quarto animadvertendum.

9 Ut tres sententiæ censentur conformes, non est opus continuo pronuntari, nec contraria interposita obstitit, ne illæ suos assequantur effectus. Tusch. lit. S. concl. 172. num. 15. Ant. Gab. d. concl. 1. num. 12. Guaz. d. defens. 37. cap. 1. n. 2. Salgad. part. 3. cap. 16. num. 22. ubi latè, Scacc. quæst. 17. limit. 1. ex num. 20. Trentacinq. variar. lib. 2. tit. de appell. resol. 16. num. 10. Quando sententiæ conformes habeantur, tradidere Tusch. Trentacinq. & Ant. Gab. præter laudatos supra, cap. 15. num. 51.

Verf. *Quinto, est eadem.*

- 10 Quæ præmissimus de nullitate opposita triplici sententiæ conformi, exaudiri debent tam de diffinitivis, quàm interloquutoriis. Salgad. *part. 2. cap. 16. num. 19.* Scacc. *quæst. 19. remed. 1. concl. 4. num. 5.* Ant. Gab. *d. concl. 1. ampl. 8. num. 15.* & in simili Azeved. *in l. 5. num. 1. tit. 17. lib. 4. Recop. Scacc. quæst. 17. lim. 6. memb. 6. num. 34.* Sententiæ enim appellatione & interloquutoria regulariter continetur, ut præhabita disputatione, resolvit Barbosa *tract. de appellat. verbor. signific. appell. 242. à princ. apud quem plures, Scaccia memb. 7. num. 33.* Illud oportet adnotare, quod inter diffinitivam, & interloquutoriam sententiam conformitas quoad effectus, de quibus agimus, non reperitur, & licet omninò conveniant, non dabitur locus Pontificæ Constitutioni. Tusch. *lit. S. concl. 172. num. 31.* Guaz. *sup. cap. 2. num. 5.*

Verf. *Sextò illud in controversiam.*

- 11 Tertius contra tres sententias conformes de nullitate dicere non prohibetur. Azeved. *in l. 2. num. 44. tit. 17. lib. 4. Recop. Scacc. quæst. 19. remed. 1. concl. 4. num. 98.* ubi plures ultra laudatos per me supra, *cap. 15. num. 53.* at D. Covar. *ibi, num. 9.* distinctionem expendit, quem confulas.

Ad Num. 4.

- 12 Adjungitur tertia limitatio ad d. Clem. 1. cum scilicet objicitur nullitas ex defectu jurisdictionis, quæ triplicis sententiæ conformis executioni obstabit. Tusch. *lit. C. concl. 374. num. 5.* Franc. Marc. *part. 1. decis. 469. in fin. Marefcot. d. cap. 121. num. 39.* Mascard. *concl. 486. num. 4.* Barbosa *collect. Clem. unic. de sequestrat. possess. & fruct. in fin. & tract. de clausul. claus. 131. n. 13.* Scacc. *quæst. 19. rem. 1. concl. 5. num. 45.* Guttier. *pract. quæst. 96. num. 8.* Lancellot. *cap. 17. num. 101.* Trentacinq. *sup. num. 8.* Vant. *de nullit. tit. quor. & intr. quod temp. num. 5.* Azeved. *in l. 2. num. 27. tit. 17. lib. 4. Recop.*

Ibi: *Sublata nullitatis exceptione.*

- 13 Quoties statuto exceptio tollitur nullitatis, non censetur sublata quæ ex defectu jurisdictionis procedit. Salgad. *part. 4. cap. 3. num. 124.* Guaz. *d. defens. 37. cap. ult. num. 6. & 7.* Villalob. *Errat. com. opin. lit. N. num. 61.* Tusch. *lit. S. concl. 150. num. 3.* Vant. *sup. tit. de nullit. ex defect. jurisd. num. 4.* Padill. *in l. 1. num. 31. C. d. jur. & fact. ignor. Guttier. ubi proximè, Azeved. in d. l. 2. num. 28.* Quod pariter procedit, sive absolute auferatur, sive certo præfinito tempore ad opponendum de nullitate ultra id prohibita. Barbosa cum aliis *ubi proximè, num. 48.* nunquam enim exclusa existimatur, nisi expressim illius mentio fiat. Barbosa *collect. cap. at si cleric. num. 3. de judic. Azeved. in l. 4. verb. de incompetencia, tit. 17. lib. 4. Recop.*

Ibi: *Qua ratione dicta lex 2.*

- 14 Jure nostro Regio nullitatis exceptionem objicere non licet lapsis sexaginta diebus, à quo sen-

tentia prolata, vel ut aliis placet, intimata est. Azeved. *in d. l. 2. num. 42.* Guttier. *sup. num. 9.* Paz. *in praxi, temp. 12. num. 8.* Padill. *ubi proximè, Salgad. d. cap. 3. num. 125.* Mexia *ad l. Toler. in resp. ad prim. fund. part. 2. num. 12.* Bern. Diaz. *reg. 251. Didac. Per. in l. 2. vers. Limitatur secundo, tit. 15. lib. 3. Ordin.* Sed si judex post præscriptum tempus admiserit dicentem de nullitate, super ea pronuntiare tenebitur. Villalob. *sup. num. 59. in fin.*

Adeo verum est, numquam sub generalitate verborum nullitatem ex defectu comprehendi jurisdictionis, ne objici possit, ut etsi quis iurjurando se altringat ad non allegandam nullitatem, illam absque perjurii labe objicere queat, si ex incompetencia judicis descendat. Barbosa ex aliis *ubi proximè, Azeved. in d. l. 2. num. 27.* Bern. Diaz *ubi sup.*

Ibi: *Quia ubi exceptio principaliter.*

Refragatur resolutioni traditæ num. 14. illud axioma, *Temporalia ad agendum, sunt perpetua ad excipiendum, ex lege Pure 5. §. ult. de dol. except.* de quo Barbosa *axiom. 28. num. 3.* Unde cum lege regia agere de nullitate concedatur infra dies sexaginta, perpetuè de eadem excipere licebit: cui cum D. Covar. satisfaciunt Azeved. *in l. 2. n. 42. tit. 17. lib. 4. Recop. & Guttier. d. quæst. 96. num. 4.* asserentes id verum, quando non compe it, nisi exceptio mera: non ita si actio tribuatur simul cum exceptione, certo coarctata tempore; nam illà exclusâ lapsu fatalium, & hæc perempta intelligitur, ut in restitutione in integrum, & similibus evenit: quam distinctionem probant Barbosa *ubi proximè, Ant. Gom. variar. lib. 1. cap. 11. num. 20.* Osvald. *ad Donell. lib. 22. cap. 2. lit. P.* Carleval. *videndus omninò de judic. tom. 2. disp. 16. num. 9.*

Verùm eam Carlevalius impugnat, & quidem ex præcitate textu, ac axiomate supponitur concursus actionis, & exceptionis, ita ut qui aliquandiu agendi habuit facultatem restrictam ad tempus, post illud perpetua exceptione juvetur, quod pro regula traditur, quæ in restitutionis, nullitatis, & similibus auxilio debebat observari; quapropter aliter posset distinguui, ut aliud sit actionem tempore perituram concedere, & aliud juris remedium prorsus excludere. Priore casu locum obtinet decisio dicti §. ultimi: posteriori non utique, sed præterito termino ad agendum, & excipiendi potestas extinguitur, sicut contingit in restitutione minorum, querela inofficiosi, ac nullitate de Jure Regio in quibus jura vetant post præfinitum tempus illis auxilium uti, atque ita dum lex regia prohibet ultra sexaginta dies de nullitate dicere, sub ea verborum generalitate etiam exceptionem complectitur, & explodit, ut animadvertit Azevedus, alioqui lex solum verbis foret imposita; quid enim refert quoad effectum, si nullitas per actionem, aut exceptionem deducatur, cum utroque modo finis litium non subsequatur, quem lex desiderat, de quo Scacc. *quæst. 19. concl. 4. à num. 46.*

Ibi: *Nullitas siquidem.*

Hujus concordia ad glossas inter se dissentientes meminerunt Azeved. *in d. l. 2. num. 27.* Guttier. *sup. num. 9.* Guaz. *de defens. recor. def. 37. cap. 4. in fin.* Licet enim judex nulliter proferat sententiam,

tiam, cujus jurisdictioni impeditur, veluti per canonicam inhibitionem, Herculan. *de attentat. cap. 28. num. 19. & 20.* Lancellot. *sup. cap. 20. ampliat. 10.* hujusmodi tamen nullitas non oberit executioni trium conformium sententiarum. Aliud juris erit, cum sententia fertur ab illo, qui prorsus caret jurisdictione, ut in exemplo quod statim subjicitur.

Verf. *Hinc sanè deducitur.*

- 19 Cum rescriptum ad lites per excommunicatum, vel alium ipsius nomine impetratum, ipso jure sit nullum, *cap. 1. de rescript. in 6.* ubi Barbosa *in collect. pluribus laudatis multipliciter ampliat, jurisdictionem aliquam conferre nequit delegato; ideo ab eo prolata sententia ita irrita habetur, ut si de nullitate opponatur, trium conformium executioni obsistat exceptio, juxta pronuper traditam distinctionem.*

Ad Num. 5.

- 20 Si duæ pronuntientur sententiæ concordæ, & à posteriore appellatio interponatur, licet ea deserta declaretur, tres non censentur conformes, ut nullitatis exceptio excludatur. Salgad. *part. 3. cap. 16. num. 46.* Tusch. *lit. S. concl. 172. num. 27.* Scaccia *quæst. 17. limit. 1. num. 22.* Trentac. *variar. lib. 2. tit. de appellat. resol. 16. num. 6.* Et quanquam aliud tenuerit cum aliis Guaz. supra, *num. 5.* non est tamen recedendum à præfata resolutione, cum judex de desertione pronuncians; de meritis causæ non cognoscat, ut possit præcedentes sententias proprio judicio confirmare.

Verf. *Nonò ex proxima interpretatione.*

- 21 Si adversus duplicem sententiam conformem de nullitate sit actum, & judex nullas eas declaret, à quo pars provocavit, ac superior revocavit istam præcedentes, sententias confirmavit, distinguitur: nam aut judex tertius media appellatione cognovit simul de nullitate, & erunt tres sententiæ conformes: aut separatim de nullitate habuit cognitionem, & non computabitur ultima sententia cum duabus super principali prolatis, de quo fuse agentes Salgad. *de Reg. protect. part. 3. cap. 16. à num. 50.* Scacc. *sup. quæst. 17. limit. 1. num. 24. cum seqq.* Thesaur. *decis. 122.* Guazzin. *n. 2. & 3.* Tusch. *n. 29.* Trentacinq. *n. 5.*
- 22 Est animadvertendum, quod etsi superior sententiam nullam confirmet (sicut potest,) Scacc. *quæst. 11. ex num. 114.* Guazzin. *defens. 36. cap. 27. num. 1.* non tamen erit duplex sententia conformis, sed pro unica computabuntur. Scacc. *d. limit. 1. num. 30.* Aliud tenet Trentacinq. *num. 9.*
- 23 Præterea notandum, quod ad conformitatem sententiarum opus non est, quod una aliam confirmet; fat etenim erit, ut quoad substantiam decisionis conveniant. Barbosa *collect. 1. in fin. de re judic.*

Ad Num. 6.

- 24 Quando ultima sententia anteriores confirmat tacite, vel expresse, aliquo gravamine adjecto, veluti restitutionis fructuum, quorum condemnatio fuerat omissa à primis iudicibus, qui rem reddendam auctori duntaxat decreverunt, quoad hoc, non obsistente appellatione, aut nulli-

tatis objectione, sententia illicò executioni mandabitur, quoad fructus verò supersedebunt. Scacc. *d. limit. 1. num. 31.* Salgad. *d. cap. 16. num. 30.* Thesaur. *sup. num. 30.* Contard. *in l. unic. limit. 19. num. 16.* C. si de moment. possess. Ant. Gab. *sup. tit. de exequit. rei judicat. concl. 1. ampliat. 2. num. 5.* Tusch. *lit. S. concl. 172. num. 21.* Ratio patet, nam ad rei restitutionem sunt tres sententiæ conformes; ad fructuum unica.

Quod si aliquis ad rem cum factibus egerit, ac in duabus sententiis iudices condemnationem eorum prætermiserint, damnantes reum ut rem petitam reddat, tertiusque judex illas confirmet, à fructuum petitione absolvens, ne quibit actor provocare, tum quia jam de illis est actum: tum quod non infertur novam gravamen, siquidem per priores sententias reus à fructuum præstatione censetur absolutus, sicut ex aliis observavimus *Variar. lib. 1. cap. 3. num. 3.*

Ibi: *Qua opinione passim.*

Licet regulariter apud nos à sententia revisionis in Supremis Tribunalibus supplicatio non admittatur; id tamen fallit quoties in illa novum aliquod gravamen adjicitur, de quo nullatenus actum est. Azeved. *in l. 2. num. 1. tit. 19. lib. 4. recop.* Paz *in praxi, tom. 1 part. 6. cap. 2. num. 10.* Cur. Philip. *part. 3. §. 4. num. 6.* Monter. *in practic. tract. 5. cap. 3. num. 6.*

Ibi: *Ubi petita sunt expensæ.*

De more petitio expensarum cujusque actionis libello inferi solet. Sed quoad rem, de qua agitur, opus non est inquirere, si nulla earum in sententia mentio fiat, an mera omisso, vel absolute ab ipsis videatur: de quo late Guaz. *defens. 36. cap. 25. & 26.* Scacc. *quæst. 17. limit. 21. ex num. 34.* idè interjecta ea disputatione, asserendum est quod quotiescunque in ultima sententia sit illarum condemnatio quoad præcedentes instantias, jure poterit provocare damnatus, quia novum experitur gravamen, etiam si non censetur per taciturnitatem anteriorum iudicum ab eisdem absolvi. Salgad. *d. cap. 16. ex n. 35.* Scacc. *d. quæst. 17. limit. 1. num. 45.* ac de expensis fuse agendum infra, *sup. cap. 27.* Respectu novi gravaminis tertio provocare licet. Trentac. *variar. lib. 2. tit. de appellat. resol. 16. num. 4. & 8.*

Verf. *Undecimò, prædictæ Clementina.*

Non sunt conformes sententiæ, quæ discrepant inter se quoad quantitatem condemnationis, ut si prima ad centum, secunda ad octuaginta, & tertia ad sexaginta damnaverit, nisi victor minori summa contentus executionem petierit cui nullitatis exceptio objici nequibit, de quo diversæ sunt opiniones, videre licet apud Salgad. *de Reg. protect. part. 3. cap. 16. ex num. 60.* Scacc. *d. limit. 1. num. 31. & de judic. lib. 1. cap. 2. num. 576. vers. Confirmatur,* Tusch. *lit. S. concl. 172. à num. 3.* Guaz. *defens. 37. cap. 1. num. 11.* Urfill. *ad Afflic. decis. 362. n. 1.* Trentacinq. *num. 7.*

Inde deducitur, non esse audiendum actorem, si intendat, quantitate minima exacta ab ultima sententia pro reliquo provocare, etsi dissentiant haud pauci, qui adversus D. Covar. tenent. Illud prætermittendum non est, quod si actor à senten-